

KEN BUGUL

Ken Bugul vol dir "ningú m'estima", és el pseudònim de Mariétou Mbaye, nascuda a Ndoucoumane, Senegal l'any 1948. És filla d'un moràbit poligam que tenia 85 anys quan ella va néixer. Una beca li va permetre viatjar a Bèlgica per continuar els estudis superiors i allà va començar a escriure *El Baobab que enloqueció*. Va escriure aquesta novel·la amb la intenció d'explicar a la seva mare la sensació de desemparament que va sentir al haver de marchar de ben petita. Com que la seva mare no sabia llegir la novel·la li va llegir una amiga. Aquesta es va adonar de la seva qualitat literària i va decidir presentar-la a un editor senegalès. Quan va tornar a Àfrica l'any 1980 es va casar amb un moràbit i va passar a ser la seva vintivuitena dona.

A dia d'avui no para de viatjar per tot el món participant en conferències i taules rodones. S'ha convertit en una de les autores africanes més actives en promoure una cultura i una realitat que situi a la literatura africana i, especialment, a la dona en el lloc que els correspon. Per aquest motiu, Ken Bugul és considerada una de les escriptores africanes contemporànies més influents.

OBRA

- La pièce d'or, 2006.
- Rue Félix-Faure, 2005.
- De l'autre côté du regard, 2003.
- La locura y la muerte, 2000.
- Riwan o el camino de arena, 1999.
- Cendres et braises, 1994.
- Le baobab fou, 1982.

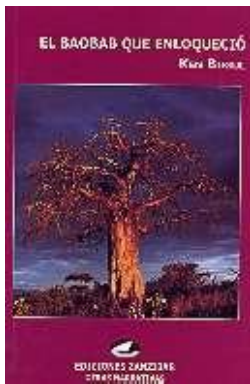
KEN BUGUL

Ken Bugul vol dir "ningú m'estima", és el pseudònim de Mariétou Mbaye, nascuda a Ndoucoumane, Senegal l'any 1948. És filla d'un moràbit poligam que tenia 85 anys quan ella va néixer. Una beca li va permetre viatjar a Bèlgica per continuar els estudis superiors i allà va començar a escriure *El Baobab que enloqueció*. Va escriure aquesta novel·la amb la intenció d'explicar a la seva mare la sensació de desemparament que va sentir al haver de marchar de ben petita. Com que la seva mare no sabia llegir la novel·la li va llegir una amiga. Aquesta es va adonar de la seva qualitat literària i va decidir presentar-la a un editor senegalès. Quan va tornar a Àfrica l'any 1980 es va casar amb un moràbit i va passar a ser la seva vintivuitena dona.

A dia d'avui no para de viatjar per tot el món participant en conferències i taules rodones. S'ha convertit en una de les autores africanes més actives en promoure una cultura i una realitat que situi a la literatura africana i, especialment, a la dona en el lloc que els correspon. Per aquest motiu, Ken Bugul és considerada una de les escriptores africanes contemporànies més influents.

OBRA

- La pièce d'or, 2006.
- Rue Félix-Faure, 2005.
- De l'autre côté du regard, 2003.
- La locura y la muerte, 2000.
- Riwan o el camino de arena, 1999.
- Cendres et braises, 1994.
- Le baobab fou, 1982.

CLUB DE LECTURA BIBLIOTECA CALONGE 23 febrer 2008

El baobab que enloqueció és la història d'una dona destruïda per la manca de trets identificatius.

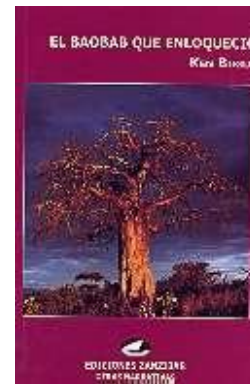
Després d'un petit preambul on s'explica la genealogia familiar, un significatiu salt temporal situa l'acció en els moments previs al viatge a Europa.

La intenció de continuar els seus estudis és per a Ken Bugul l'excusa perfecta per iniciar la fugida desesperada d'un món, l'Àfrica, en el que no havia aconseguit trobar el seu lloc. En aquest sentit, la seva arribada no pot ser més reveladora; la jove sembla disposada a entregar-se sense reserves al desconegut món occidental. Tant bon punt trepitja sol europeu, Ken Bugul, que havia estat educada en la convicció de ser descendent directa dels gals, rep el tracte propi d'una estrangera. És aquí on s'inicia un llarg camí en busca de la integració social que desembocarà en la més profunda alienació personal.

El discurs interior de la protagonista ens revela que, el seu objectiu principal ha sigut, desde la infància, assemblar-se als blancs. Els objectius són designats, en efecte, pel seu color, per aquest blanc nítid que simbolitza l'univers idealitzat del que la jove vol formar part i al que, inconscientment, se sent estretament unida. La intensitat d'aquesta adhesió afectiva explica sobradament la desoladora reacció que provoca el descobriment sobtat de la diferència racial.

Un cop a Europa, i en la mesura en que no pot substreure's de la seva condició racial, Ken Bugul s'enfronta al difícil repte de l'autoacceptació, que alhora exigeix, com a pas previ, la destrucció dels falsos mites adquirits. Poc a poc aconsegueix modificar substancialment els prejudicis associats a la seva concepció del color.

La superació d'aquesta primera crisi identitària no suposa en absolut una renúncia a la civilització occidental. Encara que ja no s'avergonyeix de la seva raça, la protagonista persisteix amb les ganes d'integrar-se en la societat europea. Per això recorre, en primer moment a la semi-prostitució, és a dir, participació en una o més relacions de parella per interessos aliens a lo purament sentimental. D'aquesta manera la jove es va unint a Louis, un belga que busca en ella un mitjà per acostar-se a la fascinant cultura africana, i a Jean Warner, que per la seva part la utilitza per ocultar públicament les seves tendències homosexuals. Més tard, la protagonista explota l'exotisme de la seva condició amb l'objectiu d'assegurar la seva presència en cercles cada vegada més amplis però s'adonarà que no n'hi ha prou amb l'acceptació per part de la població occidental per calmar la sansació de buidor interior que sempre l'ha acompanyat. La seva inacabable cerca de noves experiències acaba fent-la caure en la prostitució de luxe. Només llavors comprèn que no pot retrassar més el moment de la veritat, que la sol·lució dels seus mals passa obligatòriament per enfrontar-se als seus fantasmes interiors. D'aquesta manera s'inicia un viatge introspectiu de rememoració a l'infància i adolescència.

CLUB DE LECTURA BIBLIOTECA DE CALONGE 23 febrer 2008

El baobab que enloqueció és la història d'una dona destruïda per la manca de trets identificatius.

Després d'un petit preambul on s'explica la genealogia familiar, un significatiu salt temporal situa l'acció en els moments previs al viatge a Europa.

La intenció de continuar els seus estudis és per a Ken Bugul l'excusa perfecta per iniciar la fugida desesperada d'un món, l'Àfrica, en el que no havia aconseguit trobar el seu lloc. En aquest sentit, la seva arribada no pot ser més reveladora; la jove sembla disposada a entregar-se sense reserves al desconegut món occidental. Tant bon punt trepitja sol europeu, Ken Bugul, que havia estat educada en la convicció de ser descendent directa dels gals, rep el tracte propi d'una estrangera. És aquí on s'inicia un llarg camí en busca de la integració social que desembocarà en la més profunda alienació personal.

El discurs interior de la protagonista ens revela que, el seu objectiu principal ha sigut, desde la infància, assemblar-se als blancs. Els objectius són designats, en efecte, pel seu color, per aquest blanc nítid que simbolitza l'univers idealitzat del que la jove vol formar part i al que, inconscientment, se sent estretament unida. La intensitat d'aquesta adhesió afectiva explica sobradament la desoladora reacció que provoca el descobriment sobtat de la diferència racial.

Un cop a Europa, i en la mesura en que no pot substreure's de la seva condició racial, Ken Bugul s'enfronta al difícil repte de l'autoacceptació, que alhora exigeix, com a pas previ, la destrucció dels falsos mites adquirits. Poc a poc aconsegueix modificar substancialment els prejudicis associats a la seva concepció del color.

La superació d'aquesta primera crisi identitària no suposa en absolut una renúncia a la civilització occidental. Encara que ja no s'avergonyeix de la seva raça, la protagonista persisteix amb les ganes d'integrar-se en la societat europea. Per això recorre, en primer moment a la semi-prostitució, és a dir, participació en una o més relacions de parella per interessos aliens a lo purament sentimental. D'aquesta manera la jove es va unint a Louis, un belga que busca en ella un mitjà per acostar-se a la fascinant cultura africana, i a Jean Warner, que per la seva part la utilitza per ocultar públicament les seves tendències homosexuals. Més tard, la protagonista explota l'exotisme de la seva condició amb l'objectiu d'assegurar la seva presència en cercles cada vegada més amplis però s'adonarà que no n'hi ha prou amb l'acceptació per part de la població occidental per calmar la sansació de buidor interior que sempre l'ha acompanyat. La seva inacabable cerca de noves experiències acaba fent-la caure en la prostitució de luxe. Només llavors comprèn que no pot retrassar més el moment de la veritat, que la sol·lució dels seus mals passa obligatòriament per enfrontar-se als seus fantasmes interiors. D'aquesta manera s'inicia un viatge introspectiu de rememoració a l'infància i adolescència.